

THE FAITH HOMES OF KENYA

Makutano, nordvästra Kenya, 19/10, 2010.

Bäste Faith Homes Vän!

Väl mött igen, min gode vän! Efter återkomsten till Kenya från den nästan månadslånga Sverige-resan med Faith Homes ungdomskör, som bjöd på Sång, Musik och Mission på ett 25-tal olika platser i kyrkor och skolor m. fl. har vi nu kommit in i den normala dagsrytmen och arbetsandan. För ungdomarna blev resan något av en kraftmätning. De dagliga förflyttningarna, uppbrotten, nya möten och människor, anpassningarna och kulturkrockarna, den annorlunda och främmande livestilen m.m. gjorde att krafterna ganska snart började tryta hos kenyanerna. Uppriktigt sagt så upplevde jag personligen det största glädjeögonblicket när vi alla välbehållna tog mark och kände den kenyanska jorden under fötterna. Då visste jag att resan var lyckligt avslutad.

Tacksamhet är en dygd (god egenskap) heter det och det kan vi säkert alla intyga. Jag har sänt ut tre tack- och bekräftelsebrev på mottagna gåvor daterade 28 september, 4 och 14 oktober till respektive gåvogivare, en förhållandevis begränsad skara omtänksamma och generösa människor. Den här brevhälsningen når ut till alla Faith Homes missionsintresserade vänner - ett löfte vi gav vid våra möten och framträdanden i Sverige - och innehåller därför en del utdrag ur mina tidigare nämnda tackbrev. Jag saxar därför följande:

"Resan hem till Kenya gick planenligt bortsett från två timmars försening i Addis Abeba som erbjöd en välbehövlig stund till stimulerande meditation och reflektioner. Jag hade av lättförklarliga skäl absorberat många intryck efter en månads flackande och farande mellan olika platser och kyrkor med ibland två framträdanden varje dag. All denna tankeföda måste naturligtvis bearbetas och smältas i rätta och rimliga proportioner.

Varmt välkomnande.

Vid framkomsten till Jomo Kenyatta Internationella Flygplats utanför huvudstaden Nairobi hade flera av Faith Homes anställda mött upp med blommor och välkomstpresenter. Handskakningar, omfamningar och afrikanska glädjescener höll på att inte ta slut. Och väl framme på Faith Homes missionsområde hade ännu flera lärare och övrig personal samlats för välkomstdanser, korta tal och överlämnande av gåvor. Det går inte att förneka att jag kände mig ytterst ödmjuk och närmast tillintetgjord inför den myckna och helt överraskande uppståndelsen och uppvaktningen. Och allt detta efter endast omkring fyra veckors bortavaro!

Faith Homes vagga i slumdalen Mathare Valley.

Men ankomsten till den förskräckliga och illa beryktade slumdalen Mathare Valley bjöd också på andra känsloreaktioner. Smutsen och stanken, skränet och oväsendet, pöbelhopar och trashankar bland rangliga plåt- och träskjul i trängsel med kreatur och getter samt ett och annat ogästvänligt övernattningsställe med fönstergallar och skrålande musik. Allt i ett enda virrvarr.

THE FAITH HOMES OF KENYA

Vilka väldiga kontraster och himmelsvida skillnader det ändå finns mellan två länder på bara en enda nattlig flygresas avstånd från varandra. Från ett superrent och dammsuget svenskt samhälle till översvämmade avloppsdiken och stinkande avskrädeshögar i ett människomyllrande kenyanskt slumområde!

Men icke förty så stod just i det här området en gång för nära 40 år se'n Faith Homes och Missionens vagga. Och inte ska man blygas för sin utgångspunkt och begynnelseplats! Det ligger frestande nära till hands att erinra sig händelsen från stallet i Betlehem där råmande kor och bråkande får förde oväsen och lämnade avfall och spillning på marken näst intill krubban. Mänskligt sett så borde det ha inneburit ett stort handikapp och en hämmande start för både Frälsaren och Faith Homes. Men trots ett till synes hopplöst utgångsläge kan vi segervisst utbrista med profeten Sakarja, hoppets profet, "Vem är den som vill förakta den ringa begynnelsens dag!" Sak.4:10. I dag ligger Faith Homes två fina missionsområden (marken mottagen som gåva av regeringen) i slumdalen Mathare Valley likt tvenne grönskande oaser mitt emot varandra på var sin sida om vägen och erbjuder liv och läkedom både andligt och lekamt genom vår välbesökta kyrka och betydelsefulla sjukvårdsklinik. Många tusentals barn och elever i vår förskola, grundskola och gymnasieskola samt yrkesskolor har under årens lopp, just här, fått undervisning, kunskap och yrkesutbildning och mycket mera. Ett ord från Gudsmannens Jobs bok kommer plötsligt till mig; "Fastän din början var liten och ringa, kommer slutet att föröka sig och rikligen tillväxa." Job 8:7. Det är snudd på profetiskt tal!

Generositet och vänlighet utan gränser.

Men oavsett plats för arbete och uppehälle, så må detta mitt brev få vara rätt plats för ett ord av tacksamhet och uppskattning. Det är inte bara en kär plikt men också en stor förmån att få framföra ett hjärtligt TACK från hjärtats djup till våra svenska vänner, värdar och värdinnor och medhjälpare för deras vänliga medverkan och värdefulla insatser under vår vistelse i Sverige!

Det är svårt att ge uttryck åt den erkänsla som väljer fram vid tanken på hur ypperligt väl och omtänksamt min familj och vår kenyanska sånggrupp från Faith Homes togs om hand av missionens vänner och medarbetare. Från landningen och välkommandet på Arlanda torsdag morgon den 19 augusti fram till avskedsstunden och uppstigningen måndag kväll den 13 september stod vi alla och alltid i centrum för våra svenska värdars och vänners osvikliga omsorg och ständiga uppässning. Det fanns liksom inga gränser för deras välvilja och villighet att ställa upp för oss. Vi kanske inte alltid motsvarade eller gengäldade det generösa förtroende som breddes ut framför oss och då är platsen här för ett varmt ord av uppriktig ursäkt.

Jag är helt och fullt övertygad om, att vad ni gav ut för oss ingalunda föll på stenig grund eller utmed torr och sönderbränd väggkant - allt kommer att bära god frukt samt bli till stor och rik skörd. Ett ord av Henrik Ibsen ringer plötsligen i mina öron: "Evig eies kun det tabte." (Evigt ägs bara det bortgivna). Visserligen fällde han uttrycket i ett för honom helt annorlunda sammanhang, men det äger sin tillämpning också här. Det egendomliga och förvånansvärda är att vi inte förlorar det vi avhänder oss. Vi förlorar således inte ett älskat föremål därför att vi lägger det i andra(s) händer. Det förblir vårt, på samma sätt och samtidigt som vi kan glädja oss åt den nya ägarens glädje. Frikostigheten och gästvänligheten som oförskyllt översköljde oss är och förblir ett ljus och oförglömligt minne! Jag tycker mig aldrig ha sett den så vacker eller begripit den så väl. Man talar då och då om ädla vackra stenar, jag tänker hellre på ädla varma människohjärtan!

Vi hade inte bara den stora glädjen och förmånen att träffa trevliga, kunniga och missionsintresserade vänner vid våra sammankomster men jag tror också att vi knöt många vänskapens band. Det är därför angeläget för mig att redan nu och här tacka för vänskapens gåva. Den vise Salomo säger så här, "En väns kärlek består alltid, och en broder födes till hjälp i nöden." Ords. 17:17.

THE FAITH HOMES OF KENYA

Intryck och olikheter.

Fortfarande håller vi på att smälta de många intrycken från vårt besök i Sverige. Det är något av en matsmältningsprocess av intryck, upplevelser och erfarenheter. Jag har vid det här laget levtt största delen av mitt liv i Afrika och Kenya. Just därför blir kontakten med Sverige, även om det är mitt fädernesland, en kontakt som bär något av främlingskapets stämpel.

Vart man än kommer i Kenya så ser man människor över allt och alltid. Ingen behöver leta efter dem eller undra var de finns. Man kan knappast stanna till vid vägkanten och snyta sig utan att någon förväntansfull kenyan skyndar fram antingen för att hälsa eller fråga vart man är på väg och i de flesta fall med en förhoppning att få en slant. Och kanske är det just på grund av stor fattigdom och mycket elände människor rör sig i ett tillstånd av förväntan. Just denna inställning och känsla att ha någonting att hoppas på och förvänta sig, som kan bryta den grå vardagens monotona tomgång, kan bli en drivande kraft att överleva och gå vidare. Självt skulle jag vara den siste att vilja se en spänd förväntans upplösning i tomma intet. När man är god mot andra, är man bäst mot sig själv.

Under våra fyra veckors uppehåll i Sverige visade det sig hart när omöjligt att upptäcka gående människor på landsbygden. Inte ett enda blekansikte visade sig utanför husknuten. Man satt troligtvis inne och kurade. Och skulle man helt oförhappandes få syn på någon isolerad människovarelse, så vallade hon i regel en hund. Vi åkte flera mil, inte bara i de blekingska och småländska småskogarna utan också i Mellan-Sverige, och såg bara folktomma landsvägar och byvägar. Vid ett par tre tillfällen frågade jag om det rådde utgångsförbud eller om man t.o.m. evakuerat vissa områden.

Tänk vilken enormt stor skillnad mot Kenya där allt och alla rör på sig hela dygnet: gående och stående, pratande och skrattande människor under dygnets ljusa timmar; husvillor och uteliggare, tjuvar och vilda djur under de mörka. Vi har nu återgått till den kenyanska livsrytmen i stort och har också aklimatiserat oss till vädrets värlingar och klimatets olikheter. Med andra ord så känner man sig hemmastadd i den kenyanska och annorlunda dagsordningen.

Framgång och arbetsfyllda dagar.

Vi är nu rejält i gång inom alla arbetsgrenar. Skolårets tredje och sista termin bjuder på ett hektiskt skede. Examensprov för alla klasser i samtliga skolor måste förberedas noga, rättelser göras och betyg skrivs ut i varje ämne. Ett riktigt mastodont-jobb för skolornas lärare.

Med glädje kan jag meddela att vi gör goda och uppskattade framsteg inom samtliga områden där vi bedriver mission och verksamheter: det andliga med kyrkor och församlingar, ungdomsverksamhet och mamma-grupper m.m.; undervisningens med förskolor, grundskolor, gymnasieskolor, yrkesskolor och mycket stora elevantal; barnhem och fadderbarn med flera föräldralösa minderåriga; vattenförsörjning, ett högst angeläget projekt, med handgrävda brunnar; expansion och nybyggnader med skolor och ytterligare klassrum samt dessutom flera andra pågående missions och hjälpprojekt.

Mot en sådan aktiv bakgrund med åtskilliga ansvarsfyllda åtaganden är vi gränslöst tacksamma för varje bidrag, litet eller stort, och för varje hjälpsamt hand som räcks ut till stöd och styrka för Faith Homes fortsatta och framgångsrika arbete. Med Ditt förtroende och engagemang kan Du hjälpa oss att göra Faith Homes till en ännu bättre och effektivare missions- och hjälpporganisation.

En gåva lättar livets börda i barnens vardag, befrämjar deras undervisning och skolgång, förbättrar deras hälsa och sjukvård, säkerställer mat, kläder och härbärge o.s.v. Kort sagt, vi möter deras elementära behov för dagen samtidigt som vi ger dem en stark och stabil grund för morgondagen och framtiden. Givandet är bevis för vårt ansvar och vår kärlek till de minsta!

THE FAITH HOMES OF KENYA

Brådskande planer.

Högst på prioriteringslistan står vattenbrunnar och klassrum. Mycket annat behövs också naturligtvis, men det faller nedanför dessa två mest angelägna projekt. Vatten betyder liv. Växtlighet kräver vatten. Barnen måste ju överleva och då är vatten oundgängligt. Det är med mission som med majs- och grönsaksodling, brunnsgörning och skolundervisning m.m. Det är landets egna som för verket vidare. I vår mission, Faith Homes, är jag ende svensk, läs: vit man. Att jag är ende utlännning ligger mig på intet vis i fatet. Ska man kunna arbeta bra, måste man känna människorna och deras behov väl. "Skall man lära Kalle latin räcker det inte med att kunna latin. Man måste kunna Kalle också!" har en vis man sagt.

I några klassrum trängs ca 90 skolbarn såsom sardiner i en burk. Ett par grundskolor utökar till 7:e klass nästa år och behöver därför ytterligare skolsalar. De platser som berörs heter Kacheliba där vi har kyrka, förskola, grundskola, elevförläggningar, kök och matutspisningar; Makutano som är centralort i West Pokot distriktet där vi har två missionstomter, den ena med barnhem, sjukvårdsklinik, sömnadsskola, majs- och grönsaksodling och den andra med kyrka, mekanisk verkstadsskola, bostad, förskola, grundskola och ca 1000 elever, elevförläggningar, kök, matutspisningar m.m.; samt Kimini med nybyggd förskola, påbörjad grundskola, majs- och grönsaksodling och dessutom andra planerade projekt.

Kostnadsberäkningen för en handgrävd brunn på 60-90 fot, cement, tegelsten, kulvertar, pump, diverse tillbehör, vattentester, transport, arbetskraft m.m. ligger på ca 17000-18000 kr.

Ett klassrum på 22x24 fot, 4 fönster i metall, svart tavla, anslagstavlor, plåttak, virke, cement, sand, sten, transport, tegelsten, arbetskostnad m.m. kostar ungefär 32000 kr. Vi skulle behöva innan årets slut fyra brunnar och fyra klassrum. Jag är optimistisk och tror på Gud i allt! "

Seglats och livsfilosofi.

Mörkret faller fort. Vid 7-tiden tonas himlaljuset hastigt ner. Alla ljud dämpas, omgivningen tycks hålla andan. Nymånen seglar ut på fritt himlavatten, inte som ett kommatecken men som en rank liten båt. Det grandiosa scenariet är fascinerande. Det skapar perspektiv. Livsväven växer i klarhet, med guldkorn i kanten. En smula livsfilosofi i mötet mellan himmel och jord. Jag tänker: i en hamn seglade två skepp - det ena på väg ut på resa, det andra kom hem till hamnen. Alla hurrade för skeppet som lade ut, men skeppet som seglade in lade man knappast märke till. Det ena mänskliga handlandet vore lika berättigt som det andra om inte förnuftet skilde dem. Mitt förnuft säger mig att man inte bör jubla över ett skepp som går till sjöss, för man vet inte vilka fruktansvärda stormar det kan möta och vilka förskräckliga faror det kan utsättas för. Man bör snarare jubla över skeppet som lyckligt har nått hamn och för besättning och passagerare hem i säkerhet.

Och sådan är världens gång. När ett barn föds, jublar alla; när någon dör, gråter alla. Vi borde göra tvärtom. För ingen kan veta vilka prövningar och lidanden som väntar den nyfödda; men när en människa dör i frid, i tro på Gud, borde vi jubla, ty hon har fullbordat en lång resa, och det finns ingen rikare välsignelse eller större tillfredsställelse än att lämna denna världen med den oförgängliga krona som ett gott eftermäle är och i visshet att "jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans..." Och medan vi väntar, "låt oss inte förtröttnas att göra vad gott är..." För det finns ju så oerhört mycket gott som var och en av oss kan utträtta!

Kontakt i Sverige: Rolf Rööst, 0515-50502.
Lena Öström, 0454-65059.

E-post: fridnils4686@yahoo.com

Varma hälsningar

Fride
Fride Nilsson